

Biela lavína

♩ = 100

Peter Hadža "Penco"

Tu Spiš, v do-brom ván - ku po - koj -
2. spi, ja poľných kve - tov...

-ný a ne - vi - díš uz koľ - ko no - cí, koľ - ko

dní. Moj žal' je rú - cho do - lín sne - ho - vé, chcel si mať

ži - vot, máš túž - by zma - re - né. 2. Len

2. Len spi, ja poľných kvetov natrhám,
pád zlý a osud chcel, že bol si tam.
Odkiaľ sa teraz tvoj hlas ozýva,
v spomienkach hučí viac než tá lavína.

3. Horám, čo život snali z teba tam,
sama svoj snubný prsteň ukladám.
Mraky, tie čierne smútkom zdobené,
sú podobné novej láske v saténe.

4. Padla ti šťastná hviezda z oblohy,
zabl'adel si sa, nepozeral pod nohy.
Pád a ťažký sneh ta uložil
na spánok večný, na dno síl.

5. Slová, čo nestačil si zanechať,
bodku za slovom život píše osud - kat.
Spomínam v tichu, chvíľach nedeľných,
na ľudí dobrých s osudom zlých.